

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 102/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Milanom Fulecom, Živnostenská 2, Bratislava, proti postupu Mestskej časti Bratislava-Staré Mesto v konaní sp. zn. 3499/40606/2023/STA/IVS takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. januára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Tiež navrhuje prikázať Mestskej časti Bratislava-Staré Mesto konať bez zbytočných prietahov, priznať mu finančné zadostučinenie 5 000 eur a náhradu trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa domáha vydania stavebného povolenia na stavbu „*Oporný múr a oplotenie pri rodinnom dome*“. Namietané konanie trvá (od roku 2006) podľa sťažovateľa viac ako 17 rokov. Do tohto správneho konania počas namietanej dĺžky opakovane vstúpila svojimi rozhodnutiami Mestská časť Bratislava-Staré Mesto, Krajský stavebný úrad v Bratislave, Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Okresná prokuratúra Bratislava I, Krajská prokuratúra v Bratislave a rovnako aj Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky a minister dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Podľa tvrdení sťažovateľa dosiaľ nebolo o jeho žiadosti právoplatné rozhodnuté. Čo sa týka základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), argumentuje, že postupom mestskej časti mu nebola poskytnutá právna, efektívna a účinná ochrana v primeranom čase.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu namietajúcu porušenie svojho základného práva. Preto každý musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, má požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (I. ÚS 189/07).

4. Tieto závery ústavného súdu sú v rovnakej podobe aplikovateľné aj v konaní o tejto sťažnosti, a to pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ako vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná subsidiárne, teda vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú iné súdy, t. j. všeobecné súdy. Ústavný súd sa štandardne, a to pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti, zaoberá otázkou, či neexistuje iný súd, ktorý je oprávnený poskytnúť ochranu namietanému porušeniu práv sťažovateľa.

5. Podľa § 242 a nasl. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) (účinného od 1. júla 2016) je daná právomoc všeobecných súdov poskytnúť ochranu v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Hoci sťažovateľ mal k dispozícii právny prostriedok nápravy, resp. ochrany základného práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, a to žalobu proti nečinnosti správneho orgánu, tento prostriedok nápravy nevyužil, čo vzhľadom na princíp subsidiarity vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodnúť o porušení sťažovateľom uplatnených základných práv. Ústavný súd opakovane a stabilne vo svojej judikatúre zdôrazňuje, že predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci iných orgánov verejnej moci (najmä súdov).

6. Ústavný súd pripomína, že novelou č. 239/2023 Z. z. došlo k zmene § 242 ods. 1 SSP účinnou od 1. júla 2023, ktorá umožňuje požadovať aj primerané finančné zadosťučinenie v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Podľa § 242 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní. Žalobca podľa § 244 ods. 1, ktorý nie je orgánom verejnej správy, sa žalobou môže domáhať aj primeraného finančného zadosťučinenia vzniknutého v dôsledku nečinnosti orgánu verejnej správy.

7. Pokiaľ sa sťažovateľ za ním definovanej situácie domáha ochrany svojho základného práva na účinný prostriedok nápravy na ústavnom súde skôr, ako ochranu týmto právam mohli reálne poskytnúť príslušné orgány, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je podaná predčasne (III. ÚS 248/2023). Právomoc správneho súdu poskytnúť ochranu sťažovateľovi pred tvrdeným zásahom do jeho uplatnených práv je primárna, a to bol zároveň dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti pre nevyčerpanie účinných prostriedkov nápravy [§ 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov].

8. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2024

Peter Molnár
predseda senátu